



SETMANARI BILINGÜE, INIMÍCH DE SES PENES Y AMÍCH D'ES BON HUMÓ

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Provincies un mes 0'25 Ptas.
Estranié un any 6'00
Número corrent 5 cénts.
No retornam ets originals.

Directó, Administradó y Propietari
ES MASCLE RÓS

Redacció: San Pedro Nolasco, 7.
Direcció: Arabí, 6—Pral.
Buzón: Kiosco de G. Lirola—Borne.
Ses suscripcions se paguen per adelantat.

CHISPAS

Es más propio escribir, en un semanario satírico, lo perteneciente á la sátira, que un asunto sin calificativo conocido (á menos que algún tranquilo se lo aplique) y falto de aquel ornato y erudición de otros que yo he leido y, sin embargo, no me han gustado.

Ha dicho Pirrón que la verdad no existe, y si existe, el hombre es incapaz de concebirla.

Si yo dijera que me adhiero á lo dicho por el famoso escéptico sería un hipócrita, porque los demás como yo y yo como los demás, sabemos que, dos más dos, es igual á cuatro, y que necesariamente para herrar á un jumento son precisas tantas herraduras, como patas tenga. Pero tampoco quiero decir que el pirronismo no sea aceptable, en muchos y variados casos; como por ejemplo: ¿Hay mentalidad humana que sea capaz de explicar verdaderamente, así fuera Aristóteles, Newton, Laplace, etc., etc., la índole del espíritu maligno que hiere en el seno de ese canalla, vil, usurero, que desertó de su Patria, abandonando á su bandera, sus conciudadanos, y luego con el antifaz de hombre de ideas vino á explotar á los débiles, los hambrientos, los analfabetos? ¡No! ¡¡Nunca!!

Luego si inexplicable es, ese brutal fenómeno, más lo sería averiguar si tiene alma. (Tributemos un saludo al filósofo griego.)

La verdad existe en todos los sitios, porque la Naturaleza nos lo dice á todas horas, lo que pasa es que no la decimos nunca, aunque sintamos vivamente el no decirlo. ¿Hay persona en el Mundo que luche (sea lo que fuera) sin interés alguno? ¡No! y mil veces no. Lucro, vanidad, orgullo, envidia, etc., etc., son los móviles que nos inducen á ser hipócritas, nobles, buenos ó miserables.

Sabido, pues, que somos así, ¿porqué escuchar á un malvado (y como él hay á miles) que habla mucho porque aprendió á decir mentiras, y grita más para que le metan el oro en el bolsillo, y le recojan en otra nación,

cuando sus amigos, y lo diremos así, se matan como fieras salvajes?

¿Por qué matarse unos á otros, siendo hermanos ó vecinos? ¿Por qué escuchar á unos miserables que á cualquier hora se cambiarían la careta? ¿Por qué tanta sangre sin resultado satisfactorio? Meditemos....

El pueblo español, ¿está en condiciones para levantar su voz? ¡No! ¿Y dentro de cien años? Quizá antes; pero téngase en cuenta que digo el pueblo, no unos vampiros como ese imbécil que he retratado sin trípode.

El pueblo español podrá elegir á un Amo de Casa, cuando cese de escuchar á los desvergonzados y enseñe á leer á un sinnúmero de analfabetos.

RICO-RAGO.

De San Matí á Sant Bernat

— Ahont vas?
— A Sant Matí
y es vespre en havé acabat
li envelaré á Sant Bernat.
— Veres se revetla ahí?
— A sa Plassa del Progrés
hey ballave es Morenet.
— Que no va sortí en Finet?
— Y per cert que fé s'accés.
De vellanes n'hi tiraren
pentura mes de cinch duros
y es caramellos y es puros
á grapades abundaren.
— Y avuy quin fasté se fá?
— Es barrio tot adornat
que es una preciosidrd
y tothom content està.
— Vols di no heyá..... robatórum?
— En Pedro Pujol no vol
tení may es deseonsol
d'incurri amb so pecatórum.
— La Aurora també ha adornat
y en Bustamante - Murtó
de s'altre cap de cantó
es redol ha endiumenjat,
á Can Pauet molta jent,

á «Can Cosme» caramull,
á «Can Bieló» és es bull
d'es bon humó y lo decent,
á «Ca's Puput» sa gent vessa,
á Sant Matí està tencat.
— Idó anem á Sant Bernat
á gastá amb fruita sa pessa.
— Veus sa siqui si va plena?
— Però no d'aigo; de jent.
— Aprofitam es moment
per tirarné una d'esquena?
— Ala segueix per amunt
y arribém á Sant Bernat....
— Ja hey som. ¡Va ben afeitat!
— Si que hem arribat á punt.
— Que hen voleu d'aquesta poma?
— No es per vos y le m'enfoñy.
— Ma voleu vendre un codoñy?
— Partiu y no aneu de goma.
— Vols vendre ses llimonetes
que tens, pajeseta fina?
— No perque ja he fet barrina
— Y pareix que están... verdetes.
— Bons melóns teniu jermá!
— Que son de molla vermyea?
— Hen tench uns, que si los treya...
— Els' he voleu pajellá?
— Joves! Comprin un ciurell
y podrán ciuralletjá.
— Jo hen tench un que nosa hem fá.
— Guardauló que no vaitj d'ell.
— Venguent per «Can Dalmau»
brusca ó cameta d'araña
prim sa roba mos apaña....
Val mes axó que un sol brau
ó á n'es front tení una baña.

ES MASCLE RÓS.

Sa Redacció de «FOCH Y FUM», encuadernarà gratis, s' important folletí de «Un viatge á s'Argentina» á tots es lectòrs que el presentin complet y retayat cuant s'ha acabat de publicá.

Ninades

—Ja veurás Margalideta es dia que mos casém si orgullosos gásarém d'es Moliná una caseta. Compraran una barqueta y anirém tots dos plegats, bogant á pescá es forats.....

—¿Amb volenti?

—A la cañeta. Es peixos grumetjarás y cuant puji jo cap mábre, tu li donarás salábra y amb sa má el despescarás. Cualca tort agafarás y cualca cabot de róca que ta fará torná loca mentres qué s'ám li treurás. Mos na durém berená y á dins sa barca tots dos fent vida de pescadós tot mos'ho hem d'acabá.

—¿Per berená que duren?

—Pa amb xicolati ó trempo.

—Jo vuy un botifarró llarg y gruixat com un rém.

—No sies etsagerada.

—Per mes que sia una pina, sé que á se meua cosina molt llarg y gruixat li agrada.

—Peró un botifarronot tan llarg com vols suposá, crech que no el podrém trobá.

—¿Que sí!

—Si fersé no es pot.

—Tu ma cerques enganá porque domés tench dotze anys, veus que plor y no m'a-plaňys.

—¡Pobreta!

—¡Deixem aná!

—Veurém si en Pera d'es porch te cap budell de tal mida..... Torquet ets uys Marilda.

—Si m'ho jures los ma torch.

—T'ho jur.

—Idó ja me call.

—Peró creus tu que es budell era de porch...

—O porceil, ó de mul, ó de cavall.

—Si escrupulosa no estás de sa carn de cavallarro, duré un botifarronarro molt mes gruixat que es meu brás.

—Dul que jo tench bona barra.

—Peró de tal dimensió no será botifarró.

—¿Idó qué?

—Una botifarra.

Cap Verjo.

Cremadissa d'Artá

Sa locomotora d'es partit conservató, sempre funciona amb gran velocidad y are mos endossarán un arbitri, sense posarlo á s'estudi y sense que es poble l'aprovi per pó de que no es quedí *in eternum* demunt sa taule, com ses obres de l'Hospital.

¡Calma! ¡Calma y aném per parts!

¿Perqué no s'etseminen ses obres fetes y mireu si s'intenció es bona, (heu sent D. Toni) y si no heyá *gats amb vint angles* com hey hagué per sa Colonia, se veurá sa bona intenció y se perdonará se víctima. (Paraules de D. Toni á sa conferencia de dia 18 d'es corrent á n'es Centro Obré.) ¿Parque no se subvenció de ses aigos amb aquest sentit? Y creu vosté D. Toni que es poble se compón amb so Centro Obré? Vosté que no fa política: ¿Perque no crida es poble á una Conferencia Pública ahont pugan manifestá sa seu opinió (y no á una determinada sociedad) per explicá lo que éll tenga ganas (no per res

de política) sinó per desarrollá es tema de ses aigos, cotxo d'es morts y camí d'es cementerí?.... Perque no el feren es lliberals. ¿Que no es vé D. Toni? Aquests eren es mes apropiats. ¡Ja hu son polissóns es lliberals! Y llevó dirán.....!

Es projecta d'es cotxo d'es morts, l'aplaudiriem si mos trobassem amb temps normal que no hey hagués altres coses mes necessaris que tractá. ¡Ses subsistencies seños administrados! ¡Ses subsistencies! ¡Aquest és es problema que urjeix resoldre sense enredo de cap clase! Es pobre es veu debilitat de tot, es seus infants descalsos y mal arreglats per no tení un rovegó de pá amb que apagá sa fam que injustament sufreixen, ¿peró arbitris? ¿O trobau que es jaujera sa carga que du es trebayadó? Si així es, seguiu es vostro camí que entre una y altre cosa, vos acostau á n'es precipici ahont caureu per no sortirné ja may.

Es Centro Obré (*q. e. p. d.*) sempre que se projecten coses que posen es jou á n'es pobre, tenen s'inteligencia de reuniré per presentá una protesta en contra, peró se debilitad d'es seu directori los du sempre directes á n'es fracás. Dia 15 se reuniren per protestá de tal arbitri ¿y que sortí de se reunio? Que D. Toni aniría á donariós una conferencia y axí se fé, prometentlós que estaría á n'es seu costat amb tot y per tot peró ets acuerdos de s'Ajuntament havien de passá avant, per mes que éll (*D. Toni*) veji que ha d'essé un fracás peró..... ¡Res de política! ¡Ni intencions!

Noltros que tenim sa carrera cursada á Salamanca de *pipellistes*, destriám que vosté desarrollá un' especi d'embut que serveix per embottellá sa *conserva* que surt de s'abre de sa *fruta prohibida conservadora* y estaré ben alerta á queda *conservats*.

Com noltros creim un fracás fracassat es projecta de ses aigos, la setmana qui vé daram una conferencia de piñol vermey, explanant sa forma amb que s'acabarà s'escassés d'aigo y modo de matá ratas en s'anit.

Cohuets artificials y naturals d'Alaró

D'artificials n'hi ha haguts molts de bons y vistosos per ses festes de San Roch y no's estrañy porque s'obrerá de competencia amb ses *bribonas*, ha procurat lluhirsé tot lo que ha pogut y si no ha fet mes, ha estat á falta de *beatas blancas* (*Pessetes*).

Naturals y amb banderila, s'hen mereix uns mestre J. G. que p'es sol motiu de tení venals dues campanes, abaix de bombo y platillos, ha fet manera de que es poble quedás sense música comanant á *Santa Ballera* que en sortís un que les comprás. Compondrersé y reglamentá sa música, crech que li tendrá més conta que escampá antipatia y crech que vendrá es dia que es convensará de que l'avisiá per bé.

Peró sa roda de fochs ó tráca mes sabrosa, va p'es *verros* que tenen mando que jugant á burro á dins *Ca's Potecari*, no's cuiden de s'abús d'es joch privat el cual está en su *apo-geo* per «*Can Pintats*», «*Can Mañoles*», «*Can Salers*, etc. etc. y mentres ells fan es burro per dins *Ca's Potecari* no falta que á dits es-

tabliments hey entrí qualche manacorí que ha anat á vendre una carretada de pomes que n'hi havia mitja d'ell y milja de sa dona y sa fia, y después d'havé jugades ses seunes, hasta ses pomes de sa dona y sa fia deixá demunt es *tapete verde*.

¿Hay derecho ó no hay derecho á fé es burro ses personnes que se consideren senceres?

JUSTO FORMALIDADES.

Encalenteixen de Solle

Deu mos guard canostra y es forat d'es pañyo.

Cómisió Organisadora per escàndol públich: President bufat: Puig - Sabaté. Secretari critich: Toni - Moliné.

Junta de dames desvergoñides.

Presidenta: Na Moñes Veya. Secretarie: Na Moñes Jove. Vocala: Na Tembore.

¡Oh President Miquel Puig tu que ets homo tant prudent com llegum cuant surt rebent fent renou y oló cuant futj!

¡T'elogiam Moliné perque ets poch humanitari y es carrech de Secretari desempeñes bastant bé!

¡Presidenta que es tu nóm es de Moñes y ets molt llesta per riurerté de tothom sent una veaya feresta!

¡Es teus modos son germans Moñes Jove, de ta mare! ¡Si no te compóns sa cara quedarárs per vesti sants.

Tembore, t'he d'alabá p'es teu corsé amb trobigueres y per ses postures fieres que fás per fé enamorá.

Comisió y junta de dames, si ets escàndols no acabau y es pas libre no hem deixau prest quedareu sense cames.

RICARDO EL TRANQUILO.

Santa Catalina -- Murillo 9.

Es sa legía, legía, legía
ó es lleixiuet, lleixiuet, lleixiuet
d'en Perelló, Perelló y Compañía
que á dins sa bu-dins sa bugadería
mes aviat mes aviat fa net.

Lleva sa bru-sa brutó que es presenta
y es per demes, per demes que no heu digas,
ja que ben neta, ben neta et presenta,
tota sa roba y rebenta, y rebenta
totes ses marcas, ses marcas antigas.

ESTELLICÓNS

Anònimament, la setmana passada reberem una carta que no es escrita per *frare*, ni *capellá ni monja*, sinó per *un homo que té seny*.

Francament, mos agraden es conseis que se destaquen á dita carta, peró ¿perque aquest seño no dona es seu nom solicitant una entrevista ó molestantsé á passá per sa barra-ca nostra? ¿A cás es algún *crimen* doná conseis y di veritats? ¡Tots som errables á n'aquest Mon! Cualsevol sia s'autó, desde are té ses portes de sa *Direcció* ubertes y estiga tranquil que serà ben arribat y respectat que es lo que sa mereix.

* *

De Santa Catalina exclama «*El Pajarito Sabio*».

¡Pobre novia que no li donen lo que deman!
Suplica á n'es noviet de setanta anys
que sedesca á n'es seus desitjos!

¡Are i ha pegat per sa fruta y s'encare
amb tot lo que veu á Plassel!

¡Comprém rey meu una auberjini grossa...
que en puguen fé moltes tayades per man-
jar lém torrada! ¡Comprém gitano dues cara-
basses de cabeis d'àngel! ¡Comprém poliso-
not dos melóns de molia vermeia!.... Pobre
novieta de corante anys!

Comensares masse tart

á fé deliciosa vida

¿Saps perque es que ell no et convida?
Perque de fruta está fart.

**

A Santany tenim.....

Tenim més servelleres que caps, tenim una
partida de lloros que canten si sa tonada les
és favorable, som muts y tenim mes llenys
que fets y tenim també qualche churig que si
vol fé es xerrim queda escomunicat si es
blanch per negres y si es negre per blanxs.

També en tenim de patent, com es fuells de
carro, que volen fé ses coses y no volen que
ets altres solement les digan, si estafan
no porem di en fulano ha estafat y noltros
mentres tenguem Foch y Fum direm se ve-
ritat tant si cobren com si pagau. Ja heu sa-
beu direm tot lo que fereu mal fet cuauselvol
siga es coló des vostro vestit.

Tenim es mal acostum
acostum molt nonigú
de no comprá es Foch y Fum
si no parla del comú.

Continuará.

**

La setmana passada y abaix d'es títol
«Arrós de Toros», mos comunicá en S. M.
H. S.

¡Que contents estaven ets empresaris de sa
corrida passada cuant véren que de jent en
tenien tres cuarts de plassa! ¡Que escaldats
quedaren cuant veren que en taquilla no
arribava ni á mitja!

¿Y axó?

Sensillament. Después d'havé decantada sa
jent que havia entrada d'arrós, com eren:
Mestres d'aquessts que caminen cul arrera,
amos de jerraria, jarrés, sabatés, rodés, va

JOCS FLORALS D'ES "FOCH Y FUM"

1.er PREMI. Un ramell d'honor y sus-
criptó honorari d'es Foch y Fum tota sa vida.

2.on PREMI. Un lliri natural y medalla
de plata.

3.er PREMI. Una viola de garbayó y
medalla de coure.

4.art PREMI. Un pebre cohuent y meda-
lla de llaune.

5 int PREMI. Unes esperdeñes coló d'oliva.

CONDICIONS

1.º Es primé premi, serà destinat á sa
poesia que ridiculisi mes una sogra. Es se-
gón, á sa poesia mes xocant traguent es de-
fectes á ses Catalineres. Es tercé, á sa poe-
sia que ensalsi milló es célebres tipos ma-
llorquins: *Matasetes*, *Verdolaga* y *Petecol*.
Es quart, á n'es chiste que tenga mes bona
pata y escrit amb prosa. Es quint, á sa
poesia mes mal feta y desberatada tractant
cuauselvol cosa.

2.º Ses composicions, no podrán passá de
trenta retxes y quedarán fora de concurs
ses inmorals.

3.º Es fallo serà á n'es N.º 35 d'aquest
setmanari, ó sia dia 13 de Octubre qui vé,
y ses composicions sols sa rebràn fins dia 6
d'es mateix mes.

4.º Es dia d'es fallo publicarém un nú-
mero extraordinari, publicant ses dues com-
posicions millós que s'hajen rebudes per ca-
da premi y es públic jutjará quina es sa
que te mes mèrit, retayan y omplint un cu-
pón que publicarém á n'es n.º 35.

5.º Queden exclusis d'es concurs, *S'He-
reu de Can Pruna*, *Cap Verjo*, *J. M. R.*
y *Es Mascle Ros*. (Cuauselvolos pseudònims dis-
tints y una sola ploma vertadera.)

llanés y molts de *tutti-colori*, quedaren es
cuatre tauròmacos poch macos.

Després de treurersé sa paxeta de mal
any es *convidats*, encare alguns criticaren
sa corrida. Are s'hen prepara un altre però
ma pareix que aquesta vegada no tendrán al-
tre *remey*, que ó bé fé una liadriola d'un ve-
lló cada setmana per comprá s'entrada, ó
aná á veure treure es cavalls morts a n'es
carré ja que es *entrada gratis*.

Lo que es entre s'u y es dos
ja vos enlestiren bé.

Si altres Toros voleu fé
sols convidauvós á vos
y així p'esmitj d'es carré
no podrán criticarovós.

**

De Génova contesten:

A n'es derré número de Foch y Fum, va
apareixe un article contra es nostre alcalde,
homo d'intachable conducta, incapaz de fé
mal á nigú, ni molt menos apropiarsé de lo
que no es seu....

Noltros varios individuos de sa Comisió,
(no tots) protestam contra sa mala fé d'ets
embusteros que ei calumniaren d'yo tot per-
qué? Perque no volgué regalá es cadafal ni
pagá dos duros d'excés de música, fenthó
per economía y no perque añyorás en *Simonet* ja que ses deu pessetes de comisió es mes
fals que un duro *sirillano*, ni tampoch robá
sis unes de bou per confrare, be sap es poble
que ets altres anys se doná una carnissera y
no un kilo com han fet aquest any, á mes,
ses cocas no bastaren, es llum tísich que per
tal motiu ses jenoveses no se passetjaren per-
que no es veyen sa cara.

Pes sobreposat majó
li dedich aquest consej
que procur ferhó milló
perque entre ell y en *Vermey*
mos han fet una brutó.

**

En Xiclet d'Artá, diu á n'Urbano Xerrim,
dues paraules; no insultants, sinó amb pru-
dència, leals y clares.

Vosté, *Urbano*, diu que es Directó de Foch
y Fum s'ha venut, y nò, sortí amb defensa
d'un colaboradó, servidó seu. Aquí punt.

Jo, igual que alguns compaüeros meus
que duim anys de colabará demunt setmanaris,
no hem fet may negoci demunt dita
mercancia y ben alerta á oferi dobbés perque

están cás, lo que si hem procurat sempre, es
respectá sa moralidad de ses personnes y si
hem repetit que vosté té poca-vergoña, es
perque heu sentim axí. Referent á sa *venuda*,
ment tan alt com es y á demunt aquesta
mentida, creim que tot lo que escriu te es
mateix análisis y si considerás lo poch persona
que sa fá ridiculising una familia entera,
se posaria caretta per sortí p'es carré, ja que
creim que per Solle, deu essé mirat amb sos
mateixos uis que el mirariem noltros si habi-
tas per Artá; mirada d'odi y despreci.

Pelicules com aquesta, hen podriem fé una
á cada casa, axí es que á n'es *pel i culée* que
le fan, los falta humó propi per desarrolla se
prosa que requereix una comedi per passá á
sa vista d'es lectors.

Se despedeix es seu desconegut inimich
amb pocas ganes de coneixerlo perque te pò
de quedá contagiat.

XIOLET.

Una llamada de sa festa de Sanselles.

Día 15 d'aquest mes, se celebrá sa festa.

Serien cosa de les vuit y estava sa plassa
estibada de jent per presenciá sa gran revetla
que amb tant de bombo y platillos s'havia
anunciada. Se feren les nou y sa nutrida ban-
da de música que segóns programa á les sis
havia de da principi, brillá per sa seu ausen-
cia. Se fan les deu y sa música no havia
compareguda. Vejent que es renoués y poch
formals músichs no vendrien (y no s'équivocaren,) cregué es públich que ets obrés cerca-
ven pendrerlós es pel, y aquí se mogué un 2
de Mayo que va essé apaciguat amb s'amollada
d'un covet amollat tort, que sembrá es
pánich dins es poble y calmó ets exitats án-
mos d'es vecindari..... y tot seguit roelles
artificials.

L'hondemá demati s'obré principal *D. Gabriel Ribas*, passá ordes á s'altre obré y
ajudants, que partissen á cercá música cues-
te lo que cueste que por algo soy hijo-dalgo,
actual archivé de s'Ajuntament de San-
sellas y aspirant á se secretari de Santa Eu-
genia, no m'está bé es repetí sa planxa que
vatj tirá ahí.

Es capvespre hey hagné corregudes á n'es
cós y estaren á s'altura de sa revetla. Sols hey
faltaven ses grans carreres de tamborés que
estaven anunciades á n'es programa.

La setmana qui vé, publicarém nous datos
que avuy no dona lloch per mes.

■ UN VIATJE A S'ARGENTINA ■

— 112 —

amb so temps que un cá badaya
heu tires tot á la má.

Ses dues *escradores*

ta diuen amb místich tó:

— «Y are perque has fet axó?»

— Perque sou massa señores.

— «Heu hagueses rebetjat»

— Es feina vostra estugoses
y á més, que á dues mocoses
no les vuy fé de criat.

Posant es morros d'un pam,
fent care de xaramía,

pegan elles aquest dia

una paxada de fam.

Fran. — Sempre serás un rarot.

Llor. — Cuant vetj tal ganduleria
una corda agafaria

fentlés ballá á lo burot.

Fran. — ¡Pobres dones que sufreixen!

Llor. — Tens rahó. ¡Pobres famelles

que et fan fé ses feines d'élles

y per res s'empagayexen!

Fran. — Au ves que ets un desairat

— 109 —

uns maestros d'es mes fins.

No fan mes que viatjá

d'aquí allá d'allá aquí.

Fran. — Axó no es deu consenti.

Llor. — Sols juga qui vol jugá.

Fran. — ¿Y si sa mala sort duis?

Llor. — Creu que es qui ses cartes té,
les coneix y mescla bé

y á ell no es fa may embuis.

Fran. — Ja hu crech que á ell no s'hen fa.

Llor. — Tenen un jugá tan fi

que porev enviarhi

hasta un infant de mamá.

Fran. — ¿Vols di es juga decorós?

Llor. — A bordo ningú s'enreda,
qui va á jugá amb ells se queda....

mes palat que un cap tiños.

Fran. — Y tu Llorens, ¿que jugares?

Llor. — Com á jugá.... ta diré,

heu vatj prevá y m'aná bé.

Fran. — ¿Que era molt lo que guañares?

Llor. — Cinch duros.

Fran. — ¡Vaje una sort!

Dos Matóns Catalineros enflóquen:

Amb que s'ies magre, negre, peluda, lletja y mona, no heyá necesitat que t'esforsis fent monerias per fé sa competencí á n'es monos del Parque de Barcelona.

¿Y fas tot axó per riurerté de noltros florjetant ses teues riaies amb ses escandaloses paraules que sa teua desenfrenada llenyo bróda? Si no contestám personalment á n'es teus insults, es perque sa care mos cau de vergoña vejent que ets el *hazme reir* de sa *Passe de Navegació* però....

*Mones navegacioneres
si voleu piropetjà
per lo molt saragateres
FOCH Y FUM vos cremará.*

Couplets de "FOCH Y FUM"

¡AY RAFEL!

(Música de "¡Ay Ramón!")

Venguent d'es Moliná
en Rafel s'Escaldat
es calsóns s'arromangá
y ja ha botat dins les sembrat
entusiasmant....
¡Quin gat!
Cuant l'amo l'afiná
que rebassava en rel
y sa paret botá
amb una bona caña-mel.
Cuant ell dins es calsóns le's'amagá
es cá li envest y els' hi va destrossá...
¡Ay Rafel!
T'ha pegat mala estirada.
¡Ay Rafel!
Casi t'ha romput sa rel.
¡Ay Rafel!
Tu la duyes amagada.
¡Ay Rafel!
T'han vista sa caña-mel.

ES MASCLE ROS

Couplet per la setmana qui vé: «¡MOCOSA, MOCOSA!» (Música de «Mimosa, Mimosa»)

■ Vist y versificat per "Es Mascle Ros." ■

— 110 —

Llor.—Cinch perque tench bona vista
y vatj afiná es trampista
que amb embuis estave fort.

Fran.—¿Vols di que ta va embuyá?

Llor.—Y si no m'hen'gues donat
hagués quedat afeitat.

Fran.—¿Y axí com vares quedá?

Llor.—Pues.... vatj xapá es capital.

Volía perderné deu,
hen perd cinch, ma torn jueu
y hem qued en cinch de total.

Fran.—¿Vol di no guañares res?

Llor.—Vatj perdre cinch moneyots.

Fran.—¡Re-llamp! Tots ets homonots
que jugan no fan es pes.

Llor.—Sa monja heu volgué prová....

Fran.—Y li sortí malament.

Llor.—Idó jo á n'aquell moment
creya es capital doblá.

Fran.—Y te quedares doblat.

¡Sa bossa d'es jugadó
no ha de masté tencadó!

¡En jugá y perds..... jo ta mat!

Plassa de Sant Antoni N.º 8.

¡Correu mallorquins! ¡Correu!
¡Duisli algo per fé s'ensay!
¡Tot Mallorca sercareu
y cap pintó trobareu
tan llest com en Tomeu Gay!

ADVERTENCIA

Per causes majós, no hem pogut publicá aquesta setmana ses dues edicions, però vos donam paraula que la setmana qui vé comensarérem.

Es molt s'original que mos ha sobrat, però que dispensin ets autors, y lo mateix deim á n'es corresponsals que han estats víctimes d'estisorada.

La setmana qui vé quedarérem bé amb tothom.

Un picñ y no pus

Bram d'ase no puja al Cel
y si hey puja no hey posa rel.
Salm. 100 Cap. Ruc.

Agafava sa ploma y hem disposave á contestá detengudament á n'es Directó efectiu d'en Xerrim, (menor d'edad) però com aquesta sa nega á caminá demunt es papé cuant sa tracta d'una imbecilidad ó cosa de poca importancia, no ma comporta que per aquesta vegada li fasse un retrato al natural, ja que no es propi de que á un menor d'edad, un homo li tregui ses parts flacas, desde sa seu conducta á sa seu persona.

Alló de lladre y desagrahit fent referencia á s'hompare d'*«Es Gallet»*, (*bon repòs y bon remey,*) (1) es nostros lectòrs ja saben com mos ferem y com mos desferem ja que havatj fé públich cedintli s'ús de sa paraula á ell, y no ha contestat. ¡Qui calla hey consent!

Lo de venut no heu diu ningú més que s'autó de ses ferrocarrilades. Es sollerichs

(1) (*Bon repòs y bon remey* va p'les Gallet, y s'hompare que visca molt d'años.)

— 111 —

Llor.—Deixa aná,

Fran.—No juguis pus.

Ja veus sa meua vahinada
que es juga sa pesterada
y amb se fam se dona es sús.

Llor.—Es que á bordo ta mantenén
y no et pots morí de fam
mentres tengas bon barrám.

Fran.—Peró llevó es singlots venen.

Llor.—Bono, deixém aná es joch
y seguiguem es camí.

Ja sents tocá es cornetí
y per menjá és es seu toch.

Cuant vas á agafá es fontón

y ei tens ja apropi de ses mans

es menjá d'es dia abans

ta fa malahí es Nou Mon,

vent que á dins encara heyá

patata, greix y carn magre

que amb feresta pudo d'agre

es ventre ta fa girá.

Perque es puga netetjá
fontón, plats, tessonys, senaya,

que li hajen donat dobbés per no pegarli una garrotada, que alsin un dit.... ¡Que son de molts! Es que mos han subvencionats á noltros que fassen lo mateix.... Ningú.

¡Persones estafades p'les MASCLE ROS, sortiu á rotlo!... Cap ni una.

¡Idem Idem per n'URBANO ROSELLÓ Idem Idem ¡Tothom que l'ha tractat!

Peró, já n'equé vé perdre temps contestant á quatre salivades, cuant passantles es peu per demunt queden esborrades?

Vatj treure sa cara per un colaboradó meu, perque ja mayhe de consentí que el tracti de *cafre* y de *poca cosa*, un *chiquilis-cuatro* que ha estudiat tota sa vida s'INGLÈS y ni siquiera sap lo que vol di: *old ray*.

¡Pobre Urbano! ¡No es cert que esperaves que ta tragués es recóns recordanthé lo molt que per tú he fet y lo malament que sempre m'has quedat? ¡No confiaves que et parlaria de *Nadal*? ¡No et figuraves que et recordaría sa *Patria*? ¡No et pensaves que ta parlaria d'es dia que et daren per inútil?

¡Ja heu veus! Jó, persona de *mals instints, calumniadó, estúpit y altres herbes*, heu deixé dins es tinté fins es dia que tu m'obliguis á trabucarló demunt devall.

¡Pobre Urbano! ¡Ta compatesch!

JORDI MARTÍ ROSELLÓ-PALMER Y CARRIÓN nasceu á sa Ciutat de Palma, dia 11 de Juriol de l'añy 1891, DIRECTÓ efectiu, ADMINISTRADÓ efectiu y PROPIETARI efectiu d'es populà y noble setmanari «FOCH Y FUM».

DISPENSAU benvolguts lectors si he tundat aquest escás espay contestant á una *escopinada* d'un menor d'edad, però vos den paraula de no tornarli contestá, en no essé que.... m'obligui y llevó si que hey haurá una verdadera BUGADERÍA.

Gracies y manau feines á n'es mes humild servidó vostro.

ES MASCLE ROS.

FOCH COLGAT

ENDEVINAYA

M'aliment de fum y foch
y m'infí com una ballena
y en tení sa panxa plena
lliquiero soletes toch
y hem crem si ma jir d'esquena.

MASCLE JOVE.

SEMBLANSES

1.ª ¿En que s'assemblen un barco amb sa Confiteria de «Can Frasquet»?

2.ª ¿Y «Can Frasquet» amb una flauta?

3.ª ¿Y una flauta amb un coladó?

PREGUNTES

1.ª ¿Fins á n'aquella edad son atlots puses?

2.ª ¿Quina és sa mort que tothom desitja?

(*Ses solucions, disapta qui ve*)

SOLUCIONS D'ES NÚMERO PASSAT

Endevinaya: Un tassó.

Semblances: 1.ª Amb que tenen uy. 2.ª—Amb que son incomplets. 3.ª—Amb que cuant funcionen, pujen y devallen.

Preguntes: 1.ª Perque el treuen.—2.ª Es mal de sebre, però ja l'hey demanarérem y vos ho comunicarérem si mos ho diu.